

Ráchel Ridzoňová

Ve Střešovicích jako sboru i čtvrti jsem vyrostla a jsem tu doma.

V současnosti učím na 1. stupni na nedaleké základní škole. Zároveň končím studium učitelství na Univerzitě Karlově a studuji evangelickou teologii.

Už poněkolkáté organizuji [Kappu](#), meziseniorátní víkendovku pro konfirmandy a mladší mládež, a osmým rokem celocírkevní [tábor](#) pro děti v Bělči. Na sborové úrovni se ale věnuji spíše katechezi mladších dětí. S bratrem farářem vedu středeční biblickou hodinu pro děti. Ráda bych s dětmi někdy přespala v kostele nebo se vypravila na vícedenní výlet, až to opět bude možné. Je mi blízká spiritualita komunity v Taizé a modlitby v tichu.

Myslím, že na náš sbor je jedinečný v tom, kolik lidí různých generací v něm našlo a stále nachází svůj domov. Vážím si jednotlivých členů a jejich rozdílných životních zkušeností a povolání. Pozoruji, jak po roce života v pandemii stále hledáme nové cesty, jak spolu být, jak otevřít kostel lidem zvnějšku, jak zvěstovat dobrou zprávu do světa. Jako pozitivní vidím, kolik lidí přichází s novými nápady a řešeními. Na druhou stranu беру současnou nestandardní situaci jako podnět k hlubší reflexi dlouhodobé činnosti sboru, záměru jednotlivých aktivit nebo setkání a jejich podoby – a tam si myslím, že jsme daleko nedošli.

Od mnoha členů sboru vnímám požadavek, aby kandidáti jasně vyjádřili svůj názor na budoucnost sboru a personální obsazení. Stojím za současným staršovstvem a jeho rozhodnutím hledat nového faráře, který by měl nastoupit roku 2022. Zvláště po aktuálním vyjádření bratra faráře v Evangelíku 62 mi tento krok připadá logický a nutný. Dlouhodobě spíše podporuji záměr dostavby našeho kostela, zároveň ale naprosto souhlasím s rozhodnutím komise dostavby další postup odložit na dobu po všech stránkách klidnější.